

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).  
(Fremsat 5/10 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

### *Forhandling*

#### **Pia Gjellerup (S):**

Sidste år på denne tid fremsatte skatteministeren et tilsvarende lovforslag, der blev søsat under store paroler om retssikkerhed og forenkling og ledsaget af en utrolig bunke papir, i hvert fald til pressen. Det nåede ikke igennem inden folketingsvalget i maj.

Et af de begreber, som blev trukket meget frem, retssikkerhed, har jeg, efter nu i et år at have fulgt skatteministeren på nært hold i det politiske arbejde, ham virkelig stærkt mistænkt for ikke at vide hvad er, for i denne sammenhæng bruges retssikkerhed, som om det er en sikring af lige netop den borger, der aktuelt har en sag mod skattemyndighederne, mod at få et relevant modspil fra netop skattemyndighederne. Så snævert kan man ikke tolke det meget væsentlige begreb – eller sådan kan man slet ikke tolke det. Skattemyndighederne repræsenterer dog alle os andre.

Jeg skal imidlertid kvittere for, at skatteministeren har givet sig en del som følge af udvalgsbehandlingen i sidste samling. Nu indeholder lovforslaget kun en afskæring af ministerens mulighed for – på vores alle sammens vegne – at appellere til Højesteret og ikke som tidligere også til Landsretten.

Men det er stadig betænkeligt. Det bryder med et princip i dansk ret om parternes processuelle ligestilling, og det vil svække Højesterets domme generelt, idet en ensidig fjernelse af appelmuligheden vil underminere det grundlag, Højesteret har at arbejde på. De fordele, der vil ligge i at få afkortet klagebehandlingstiden i de meget få sager, det drejer sig om, vil blive helt overskygget af de ulemper, som følger af skævdelingen af Højesterets sager.

Dommene fra Højesteret, der i dag i vid udstrækning anvendes i tidligere instansers behandling af skattesager – og her er der tale om virkelig mange skattesager – vil ikke kunne anvendes i samme udstrækning. Det vil være en stor ulempe, og som det direkte bemærkes i den betænkning, der siges at ligge til grund for skatteministerens forslag, betænkning nr. 1105 af

1987, afsnit 3.2, side 47: »Herved mindskes forudsigeligheden, og retssikkerheden forringes.«

Det er altså ikke bag dette begreb, skatteministeren kan skjule sig. Men så bag forenkling? Da er det værd at få tingene ned på jorden.

Der har ifølge de oplysninger, vi har modtaget, over en 7-års-periode været tale om anke i 37 sager. Her har ministeriet – og det vil sige alle os andre skatteborgere – vundet to tredjedele. Forenklingen består altså i at fjerne 5 sager om året, højst, for lovforslaget er jo formuleret således, at skatteministeren alligevel kan anke en sag, hvis den er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Så måske er der slet ingen ændring, når man ser på den meget strenge praksis, der hidtil har været fulgt.

Men ministeren har ikke under udvalgsarbejdet i sidste samling kunnet redegøre for, om han hidtil har anket sager, der ikke var principielle, eller hvor særlige grunde i øvrigt ikke talte for det. Der må dog have ligget en overvejelse bag, at kun 37 ud af 278 mulige sager eller omsat til om året kun 5 ud af 40 sager er anket til Højesteret.

Forenklingen består altså ifølge skatteministerens forslag i at fjerne mindre end 5 sager om året fra Højesterets bord. Det er i sandhed forenkling for de få.

Jeg synes, skatteministeren skulle tage en lille drøftelse med justitsministeren om retssikkerhed i relation til lovforslaget, og så synes jeg, skatteministeren skal se nærmere på Advokatrådets forslag om i stedet for de lidt krampagtige forsøg på at begrænse appellmulighederne at betale skatteyderne samtlige omkostninger ved en højesteretssag, hvis skatteyderen har fået medhold i henholdsvis Landsskatteret og Landsret.

Som det er fremgået, kan Socialdemokratiet ikke støtte den del af lovforslaget, der omhandler appelbegrænsning, mens vi ingen bemærkninger har til den del, der vedrører syn og skøn ved Landsskatteretten.

#### **Aagaard (KF):**

Det er rigtigt, som fru Pia Gjellerup anfører, at vi havde et lignende forslag til behandling i sidste samling, og vi henviser fra konservativ side til de bemærkninger, vi gjorde ved første behandling, og har ikke yderligere bemærkninger at tilføje. Vi mener, tidspunktet nu må være in-